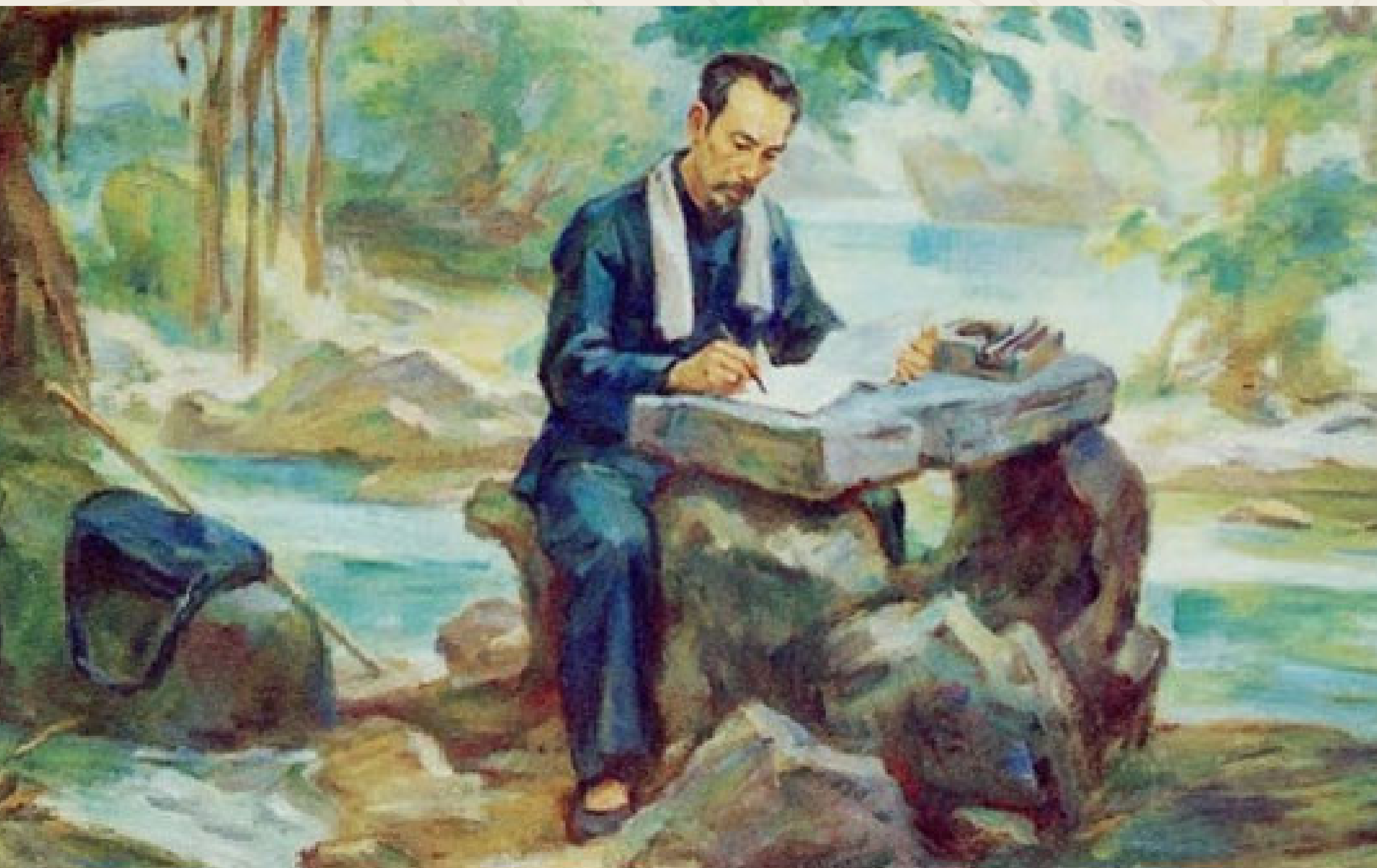

Bác Hồ với thiên nhiên

Tập thể lớp 9/7

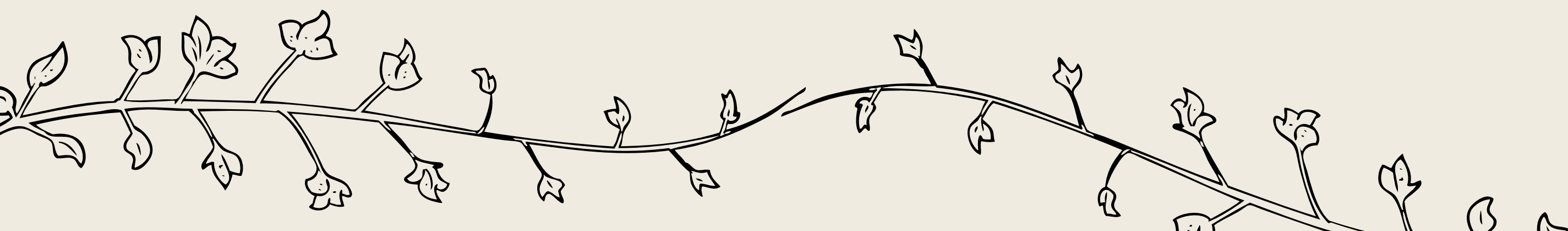

Hồ Chí Minh

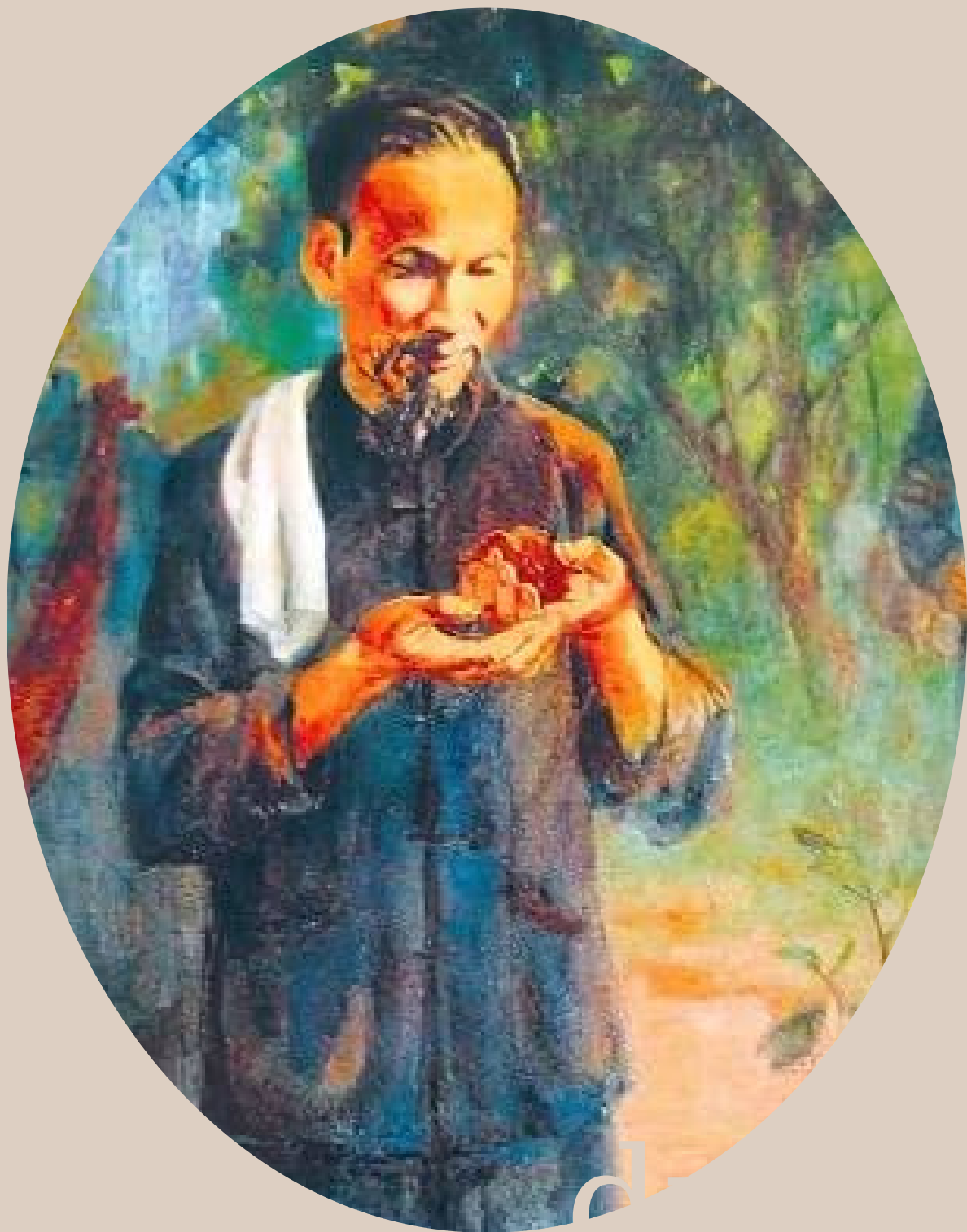

Lời nói đầu

Vào thế kỉ XX, nền văn học Việt Nam đã có những tiến bộ vượt bậc và đã xuất hiện nhiều nhà thơ nổi tiếng. Điển hình như là vị lãnh tụ vĩ đại của nước ta, người anh hùng dân tộc Hồ Chí Minh. Người đã sáng tác ra những bài thơ và tác phẩm tuyệt vời khiến cho mọi người yêu mến và quý phục. Bác từng nói: “Chim rừng đánh thức tôi, còn tôi đi nằm lúc trên trời xuất hiện những vì sao”. Bác đã lấy chính thiên nhiên làm thước đo thời gian của mình.

Giới thiệu

Hồ Chí Minh
(1890 - 1969)

- Tên khai sinh: Nguyễn Sinh Cung, Quê ở làng Kim Liên, huyện Nam Đàn, tỉnh Nghệ An. Là vị lãnh tụ vĩ đại của dân tộc và cách mạng Việt Nam.
- Hồ Chí Minh là một nhà hoạt động cách mạng, ngoài ra người còn là một nhà thơ, nhà văn lớn của nền văn học Việt Nam.
- Người đã sáng lập ra Đảng Cộng sản Việt Nam, từng là Chủ tịch nước Việt Nam Dân chủ Cộng hoà từ 1945–1969, Thủ tướng Việt Nam Dân chủ Cộng hoà trong những năm 1945–1955,...
- Hồ Chí Minh được UNESCO công nhận là Danh nhân văn hóa thế giới.

CẢNH RỪNG VIỆT BẮC

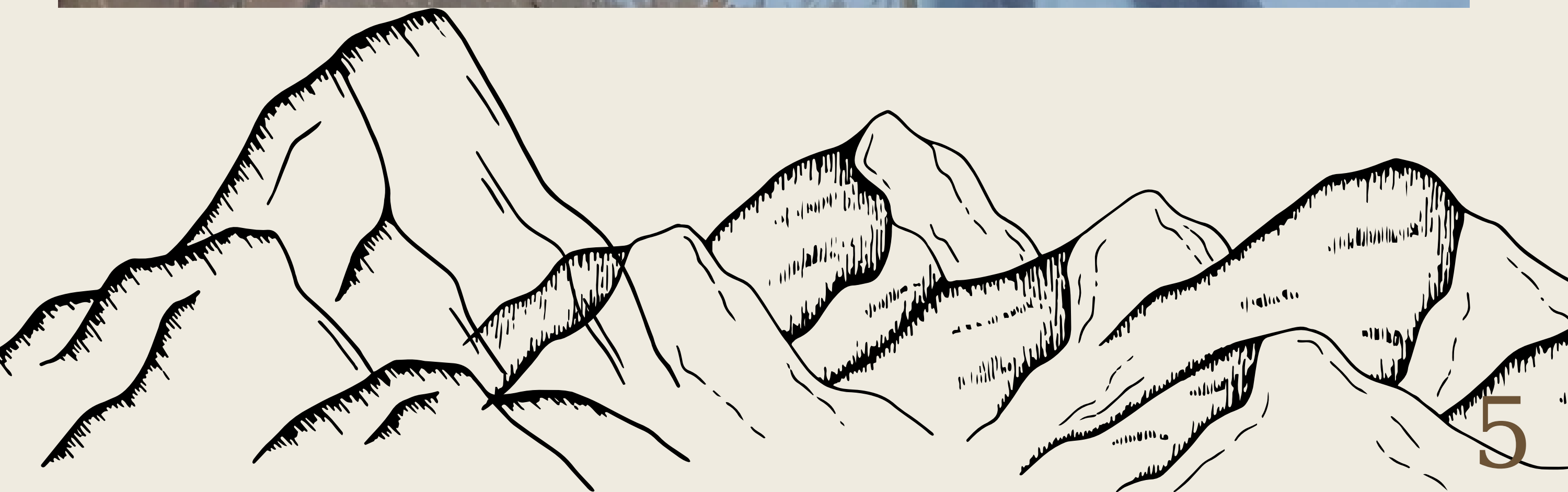
*Cảnh rừng Việt Bắc thật là hay,
Vượn hót chim kêu suốt cả ngày,
Khách đến thù mời ngô nếp nướng,
Săn về thường chén thịt rừng quay,
Non xanh nước biếc tha hồ dạo,
Rượu ngọt, chè tươi mặc sức say.
Kháng chiến thành công ta trở lại,
Trăng xưa, hạc cũ với xuân này.*
(Sưu tầm: Nguyễn Trung Nguyên)

MỚI RA TÙ, TẬP LEO NÚI

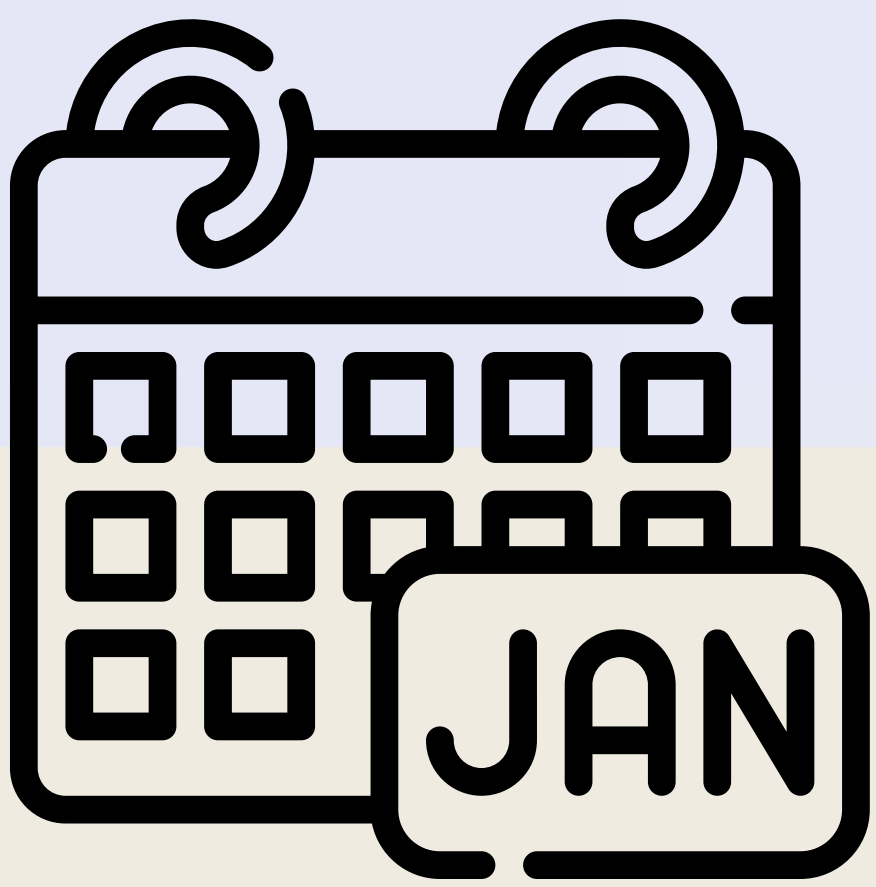
*Vân ửng trùng sơn, sơn ửng vân,
Giang tâm như kính tịnh vô trần;
Bồi hồi độc bộ Tây Phong Lĩnh,
Dao vọng Nam thiên, ức cố nhân.*

(Sưu tầm: Lê Nguyên Đức)

Bác đã ghi bài thơ vào rìa một tờ báo Trung Quốc, kèm theo dòng chữ sau: "Chúc chư huynh ở nhà mạnh khỏe và cố gắng công tác. Ở bên này bình yên". Bài thơ không chỉ mang tính chất "đưa tin" một cách bí mật mà còn mang ý nghĩa của một văn kiện lịch sử của Cách mạng Việt Nam.

RẼM THÁNG GIÊNG

*Rẻm xuân lồng lộng trắng soi,
Sông xuân nước lẫn màu trời thêm xuân;
Giữa dòng bàn bạc việc quân,
Khuya về bát ngát trăng ngân đầy thuyền.*
(Sưu tầm: Dương Minh Khôi)

NGUYỄN TIÊU

*Kim dạ nguyên tiêu nguyệt chính viên,
Xuân giang, xuân thủy tiếp xuân thiên;
Yên ba thâm xứ đàm quân sự,
Dạ bán quy lai nguyệt mãn thuyền.*

(Sưu tầm: Nguyễn Tiến Đông)

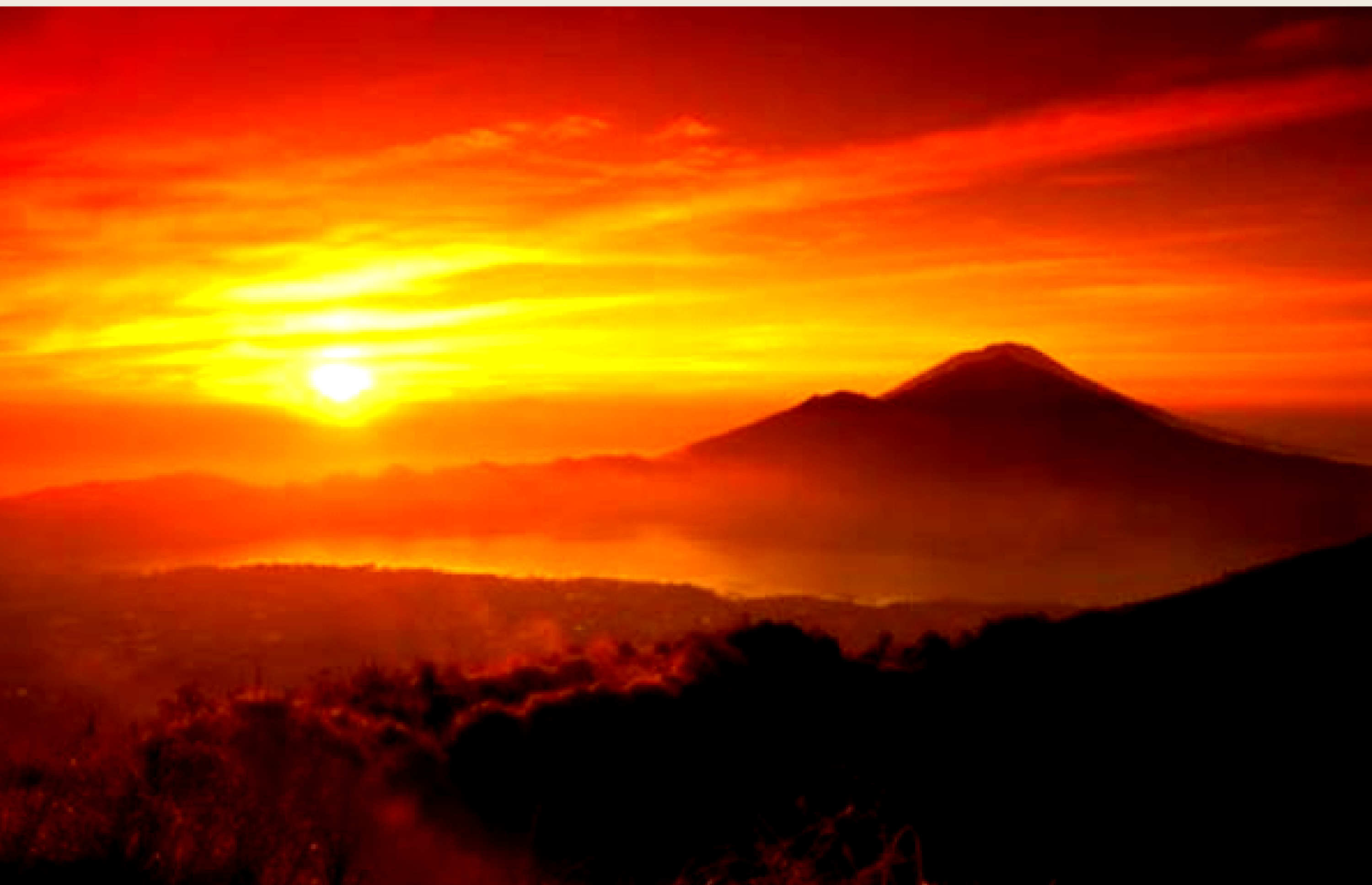

CHIỀU TỐI

Hán Việt:

*Quyện điều quy lâm tầm túc thụ,
Cô vân mạn mạn độ thiên không;
Sơn thôn thiếu nữ ma bao túc,
Bao túc ma hoàn, lô dĩ hồng.*

(Sưu tầm: Dương Minh Khôi)

NGẮM TRĂNG

Phiên âm:

Ngục trung vô tửu diệc vô hoa

Đối thử lương tiêu nại nhược hà?

Nhân hưởng song tiền khán minh nguyệt

Nguyệt tòng song khích khán thi gia.

(Sưu tầm: Lê Nguyễn Bảo Trân)

獄中無酒亦無花
對此良宵奈若何
人向窗前看明月
月從窗隙看詩家

Truyện ngắn

NGÀY TẾT, “NỘI VỤ” CŨNG PHẢI GỌN GÀNG

Ngày 3-2-1963, nhân dịp Tết Nguyên Đán, Bác Hồ đến thăm Đại đội 129, Trung đoàn 206 bộ đội Phòng không. Đơn vị lúc bấy giờ đóng quân tại Tiên Hội, Đông Anh, Hà Nội. Cán bộ, chiến sĩ đang lúi húi xây dựng vườn hoa thì Bác đến. Anh em vây xung quanh Bác. Người nhìn các chiến sĩ trẻ, âu yếm hỏi:

- Tết mỗi chú được bao nhiêu bánh chưng?

Mọi người trả lời:

- Thưa Bác, được hai chiếc ạ.

- Người nhìn quanh rồi chỉ vào những cây phi lao mới trồng cạnh vườn hoa nhỏ: Cây này có cho quả không?

- Thưa Bác không ạ.

- Thế trồng nhãn có quả ăn không?

- Thưa Bác có ạ.

Người tươi cười:

- Thế thì trồng nhãn tốt hơn. Phi lao nên trồng quanh hàng rào. Còn xà cừ trồng ngoài cổng doanh trại, tính từ cổng ngược xuôi 500 mét trồng cây nào các chú phải chăm sóc cho được cây ấy.

Sau đó, Bác đi xem nơi ăn chốn ở của đơn vị. Khen nhà bếp sạch, nhưng Người phê bình nhà ngủ chưa gọn:

- Dù là Chủ nhật, dù là ngày Tết, “nội vụ” cũng phải gọn gàng

(Sưu tầm: Nguyễn Trung Nguyên)

CÂU CHUYỆN VỀ “CÂY BỤT MỘC”

Những lần đến thăm nhà sàn và ao cá Bác Hồ, nếu không được giới thiệu, chắc hẳn hầu hết mọi người sẽ ngạc nhiên trước những rễ cây lạ trời cao khỏi mặt đất, tựa như những pho tượng Phật bằng gỗ mộc, kích thước to, nhỏ, cao thấp đa dạng, lô nhô xếp liền nhau quanh sườn bờ ao bên trái ngôi nhà sàn và gần chiếc cầu nhỏ uốn cong bắc qua ao cá, tạo ra một sự kỳ thú của cảnh quan tự nhiên.

Vì tất cả bộ rễ nhô lên khỏi mặt đất có hình tựa như hình ông bụt đứng dầm chân, soi gương bóng nước nên Bác Hồ đã đặt tên loài cây này là cây bụt mộc.

Sát bên đầu phía nam chiếc cầu nhỏ bắc qua ao cá cũng có một cây bụt mộc. Vào đầu năm 1965, anh em phục vụ phát hiện ra cây bụt mộc này bị mối

xông đã hỏng đến quá nửa thân, sợ cây đổ bất ngờ gây nguy hiểm vì nó mọc ngay cạnh con đường nhỏ quanh ao cá mà hàng ngày Bác và mọi người thường qua lại, các đồng chí trong cơ quan quyết định chặt bỏ cây. Khi biết được ý định đó, Bác đã nói: “Chặt bỏ một cây hỏng thì dễ dàng thôi nhưng trồng được một cây mới thì rất khó. Bởi vậy các chú hãy tìm cách chữa cho cái cây bị mối xông đi đã”. Rồi Bác chỉ cho anh em một kinh nghiệm chữa cây bị mối xông như sau: Trước hết, cạo sạch phần thân cây bị mối xông, sau đó dùng vôi, rơm nhồi vào trong và cuối cùng dùng xi măng trát phía ngoài thân cây.

Bác phân tích: Vôi có tác dụng chống mối và côn trùng xâm nhập; rơm tạo thành lớp mùn giúp cây phát triển bình thường; xi măng ngăn không cho nước ngấm vào thân cây thêm mục nát, đồng thời giữ cho thân cây cứng cáp. Anh em đã làm theo lời Bác và sau một thời gian, cây bụt mọc đã sống lại, không bị mối xông, phát triển tốt.

Chuyện về việc chữa cây bụt mọc qua đi tưởng như chỉ đơn giản có thể, nhưng sau này, trong buổi nói chuyện tại một hội nghị cán bộ quản lý, Bác Hồ đã kể lại câu chuyện chữa cây bụt mọc để nhắc nhở chung mọi người làm việc gì cũng phải suy xét cho kỹ,

tìm phương pháp tối ưu để đạt kết quả tốt nhất, và Người kết luận rằng: “Việc quản lý, giáo dục, xem xét cán bộ cũng phải như vậy - đừng thấy cán bộ phạm khuyết điểm đã vội vã kết luận ngay và thi hành kỷ luật mà không cần suy xét gì. Đó là thói quan liêu. Trách nhiệm của người cán bộ quản lý là phải tìm ra nguyên nhân dẫn đến việc cán bộ phạm khuyết điểm. Như vậy cán bộ mới trưởng thành, cán bộ quản lý mới làm tròn trách nhiệm của người lãnh đạo”.

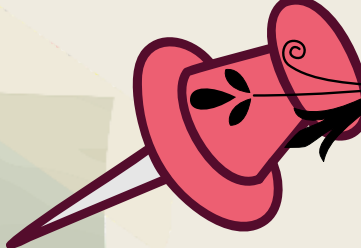
Cây bụt mọc mang ý nghĩa đặc biệt trên đã bị đổ do cơn bão số 3, tháng 7-1977, nay chỉ còn lại phần gốc cao tới 2 mét như bằng chứng của một kinh nghiệm quý báu mà Bác đã để lại cho chúng ta và một bài học mang giá trị thực tiễn lớn lao cho những người làm cán bộ quản lý.

Những cây đa tự tay Bác trồng ở công viên Thống Nhất (11/1/1960), ở xã Đông Hội huyện Đông Anh (31/1/1965), ở xã Vật Lại huyện Ba Vì (Xuân Kỷ Dậu 1969) đến nay, đã cường tráng trong hình hài cổ thụ. Từ những Tết trồng cây do Bác phát động, về sau đã trở thành một phong tục đẹp.

(Sưu tầm: Lê Nguyên Đức)

Mục lục

Lời nói đầu.....2

Giới thiệu3

Cảnh rừng Việt Bắc.....4

Mới ra tù tập leo núi.....5

Rằm tháng Giêng.....6

Nguyên Tiêu.....7

Chiều tối.....8

Ngắm Trăng9

Truyện ngắn.....11

NHÀ XUẤT BẢN 9/7

Phòng 18 - TQT1

FAX: (098)02 0919 45

Email: nxb97@tqt1.com

Website: www.nxb97.com.vn

BÁC HỒ VỚI THIÊN NHIÊN

Chịu trách nhiệm nội dung: GV Nguyễn Thị Thắm

Tổng biên tập: Bảo Trân

Biên tập: Trí Anh

Trình bày: Quốc Thành ,Minh Khôi

Sưu tầm: Tiến Đông, Nguyễn Đức, Trung Nguyên

Thiết kế bìa: Hải Nghi

Liên hệ phát hành:

CÔNG TY TNHH MÙA XUÂN

Tại Hồ Chí Minh: 218 Vũ Tông Phan,

Phường An Phú, Quận 2, Tp. Thủ Đức,

Tp.Hồ Chí Minh.

Tel: (+84-28) 3004 1975

***Vì lợi ích mười năm trồng cây,
Vì lợi ích trăm năm trồng người.
-Hồ Chí Minh-***

